

Wizja

„Droga odnowy parafii nie jest ani łatwa ani szybka, ale jest możliwa”.

Matt Regitz

Wstęp

Boża Renowacja nie jest programem odnowy parafii, który można by nazwać uniwersalnym dla wszystkich lub krok po kroku. Najlepiej jest myśleć o niej jako o systemie wypracowanych zasad, które można zastosować na różne sposoby, w zależności od poszczególnych darów i mocnych stron proboszcza, jak również odmiennych okoliczności każdej parafii.

Niektórzy nie lubią naszego hasła „od postawy zachowawczej do misji”, bo jak słusznie zauważają, każda parafia potrzebuje przecież obu. Mimo to, doświadczeniem wielu parafii jest systematyczne odchodzenie wiernych. Czasami możemy odnieść wrażenie, że odnoszą się do nas słowa Królowej Kier ze znanej powieści Alicja w Krainie Czarów: „Bo widzisz, u nas trzeba biec z całą szybkością, na jaką ty w ogóle możesz się zdobyć, ażeby pozostać w tym samym miejscu. A gdybyś się chciała gdzie indziej znaleźć, musisz biec przynajmniej dwa razy szybciej”. (tłum. Robert Stiller). W kontekście Bożej Renowacji, mówiąc o postawie „od zachowawczości do misji” chcemy przekazać, że nie musimy żyć w starzejącej się parafii i tego normalizować. Chcemy stanąć w nowej perspektywie i zacząć pracować nie tyle dla parafii, co nad parafią i zobaczyć rezultaty naszych trudów. Rzeczywiście, doświadczenie parafii, które świadomie zmieniają swoje priorytety i stają się zorientowane na misję spotyka odnowa na każdym poziomie życia parafialnego, włączając w to zmiany administracyjne, finansowe i inne wymagania, o których zwykle myślimy, mówiąc o „zachowawczości”.

Trzy klucze

Model, który proponuje Boża Renowacja posiada trzy, najważniejsze elementy, które każda parafia powinna przyjąć:

1. Ewangelizacja: Ewangelizacja jest odpowiedzią Kościoła na Wielki Nakaz Misyjny, ostatnie polecenie Chrystusa, aby „iść i czynić uczniami”. W Evangelii Nuntiandi papież Paweł VI napisał: „Ewangelizacja jest w istocie łaską i powołaniem właściwym Kościołowi, jego najgłębszą tożsamością. On istnieje, aby ewangelizować”. Niestety, w wielu parafiach rozmija się to z rzeczywistością. Niejednokrotnie, ewangelizacja staje się jedną z naszych najsłabszych stron. Właśnie z tego względu musimy zainwestować w ewangelizację dysproporcjonalnie dużo naszego czasu, energii i środków finansowych.

Pytania do rozważenia:

- Do ilu nowych osób twoja parafia dociera każdego roku, przedstawiając im Dobrą Nowinę Jezusa Chrystusa?
- Co dla ciebie oznacza stwierdzenie: Ewangelizacja jest czymś więcej niż tylko jednym z wielu programów w mojej parafii?
- Jakie są Twoje oczekiwania wobec ewangelizacji?

2. Przywództwo: Ksiądz nie może sam sprostać wszystkiemu, zwłaszcza gdy chodzi o odnowę całej parafii. Częścią powołania chrzcielnego jest „współodpowiedzialność” za misję Kościoła. O przywództwie mówi się, że jest to dar, który jest bramą dla wszystkich innych darów w Kościele. Jest to umiejętność wychowywania innych w wierze, oraz do wykonywania rozmaitych posług i brania odpowiedzialności w Kościele, wedle tego jak Bóg każdego obradował. Pojedynczo możemy wiele osiągnąć, ale razem możemy znacznie więcej.

Pytania do rozważenia:

- Ile osób w Twojej parafii pracuje obecnie w posłudze wewnętrznej, a ile w posłudze zewnętrznej?
- Kiedy parafianie zgłaszają się do pomocy jako wolontariusze, czy są proszeni o wykonanie konkretnych zadań lub powierza się im daną odpowiedzialność?
- Czy twoja parafia stosuje „ścieżkę przywództwa” lub inną metodę pozyskiwania nowych liderów?

3. Oparcie się na Duchu Świętym: Odnowa parafii zależy od łaski Bożej. Jedna osoba może siać, kto inny podlewać, ale tylko Bóg daje wzrost. Z naszego doświadczenia w Bożej Renowacji wiemy, że nasze cele możemy osiągnąć tylko poprzez celowe, trwałe i codzienne opieranie się na Duchu Świętym.

Pytania do rozważenia:

- Kto modli się o odnowę twojej parafii?
- Kogo jeszcze mógłbyś nakłonić do modlitwy za siebie i za swoją parafię?

Piramida „Bożej Odnowy”

Czasami osoby odwiedzające parafię, będącą częścią programu Boża Renowacja są zdumieni owocami, które tam znajdują: zaangażowanymi parafianami, młodzieżą, nawróceniami i nowymi chrztami osób dorosłych, wolontariuszami, poprawą kondycji finansowej parafii itp. Często pytają o kursy i programy, które parafia wdrożyła, aby uzyskać takie wyniki. Chociaż prawdą jest, że zmiana programów z których korzystamy przynosi pewne rezultaty, to musimy także zdawać sobie sprawę, że ich wpływ będzie ograniczony. Doświadczymy pewnych rezultatów, ale niekoniecznie będą one trwałe i zrównoważone. Piramida BR jest wizualną reprezentacją pracy nad transformacją, która musi się dokonać, aby doprowadzić do trwałej zmiany. Praca nad wizją, przywództwem, strukturą i kulturą jest konieczna, jeśli strategia i narzędzia, których używamy, mają przynieść rzeczywiście satysfakcjonujące owoce. Musimy więc zacząć od samego początku. Musimy wiedzieć, czego oczekuje od nas Bóg i jakie owoce chce nam dać, zanim wymyślimy, jak możemy się tam dostać. Musimy zacząć od Wizji.

Wizja

Wizja to natchniony przez Boga obraz przyszłości, który budzi w ludziach nadzieję i pasję. Wizja polega na wyjaśnieniu, do czego wzywa nas Bóg. Gdy posiadamy jasną wizję, pomoże nam ona stworzyć w parafii jedność i współpracę. Kiedy nie mamy nadrzędnej wizji, łatwo o „podział wizji” (ang. di-vision). Wizja może również pomóc nam odróżnić to, co pilne, od tego, co ważne. W ten sposób pomoże nam ustalić priorytety i określić, na czym powinniśmy skoncentrować nasz czas, wysiłek i zasoby.

Wizja to nie to samo, co „oświadczenie o wizji”. Oświadczenie może być pomocnym podsumowaniem pozwalającym przekazać to, co leży nam na sercu, ale może też stać się zwykłym sloganem, który nie budzi już pasji. Wizja to nie to samo, co misja. Wizja opisuje, dokąd zmierzamy, podczas gdy Misja może wyrażać to, co robimy, aby się tam dostać.

Proces rozeznawania wizji musi mieć swój początek w sercu duszpasterza, gdyż to rola proboszcza polega właśnie na prowadzeniu ludu w wyznaczonym kierunku. Czasem księża próbują nakłonić innych do stworzenia wizji dla swojej parafii. Najczęściej skutkuje to tym, że ludzie opisują to, co robią, a nie kierunek, w którym powinni zmierzać. Henry Ford powiedział kiedyś: „Gdybym zapytał moich klientów, czego chcą, powiedzieliby, że szybszego konia”. Steve Jobs ujął to inaczej: „Wielu ludzi nie wie, czego chce, dopóki im tego nie pokażesz”. Większość ludzi nie miała okazji doświadczyć życia w parafii ukierunkowanej na działalność misyjną, ani skosztować owoców pełnego radości, serdecznego posłannictwa uczniów i dlatego trudno im sobie wyobrazić, jak to może wyglądać. Wizja musi się zatem znaleźć swój początek w sercu kapłana. Będzie ona poddawana procesowi dopracowywania i wykańczania, gdy kapłan zacznie o niej mówić tak, by przekazywać ją innym i korzystać z pełnego pasji i gorliwości nastawienia szerszej społeczności.

Wizja musi znaleźć swój początek w sercu duszpasterza, a dopiero potem zostać wpisana w serca wiernych.

Elementy składowe wizji

1. Wizja powinna pochodzić od Boga - zacznijmy od modlitwy;
2. Wizja jest to spojrzenie w przyszłość: nie możemy dopuścić do tego, by doświadczenia z przeszłości stanowiły jakieś ograniczenie;
3. Określ pozytywną zmianę, którą ona przyniesie, czyli to, jak mogą wyglądać jej owoce?
4. Czytelny obraz kierunku, w jakim zmierzamy sprawi, że będzie go można łatwo przekazywać innym i stanie się on wymierny;
5. Musi stanowić wyzwanie, ale mieć charakter osiągalny. Ludzie muszą uwierzyć, że da się ją zrealizować.

Działalność

Pozwól Bogu nadać kształt waszej wizji:

Poświęć kilka dni na modlitwę lub post, pytając Pana o miejsce, w którym chciałby, by znalazła się Twoja parafia. Zwróćcie uwagę na rzeczy, które w Twojej parafii frustrują was najbardziej; co stanowi największe źródło niezadowolenia? Czy coś wskazuje Ci jasno w jakim kierunku powinienś poprowadzić Twoją parafię? Zwróć uwagę na rzeczy, które w Twojej parafii cieszą Cię najbardziej. Co Pan chce Ci przez nie powiedzieć? Powoli pozwalaj na to, by Bóg formułował w twoim sercu i umyśle obraz parafii, który sprawi, że będziesz z radością oczekiwać przyszłości. Nieważne, że może być jeszcze nieco rozmyty. Wyraźny obraz może przyjść później.

Zaczynj udoskonalać swoją wizję:

Ważne jest, aby rozpocząć działania od modlitwy, ponieważ powinna to być Twoja, a nie cudza wizja. Kiedy zaczniesz ją rozeznawać, zachęcamy by poszukać adekwatnych książek oraz przeprowadzić rozmowy w poszukiwaniu satysfakcjonującej odpowiedzi na pytanie: „co by było gdyby?”. Im bardziej szczegółowa będzie odpowiedź, tym lepiej.

To umożliwi Ci uszczegółowienie wizji, by stała się czymś, co można przekazać innym. Zwróć uwagę na to, że wizję należy wyrazić w taki sposób, by dawała nadzieję i wzbudzała pozytywne emocje w innych.

Zaczynj przekazywać swoją wizję innym:

Kto jest najbardziej wpływową osobą czyli „influencerem” w twojej parafii? Z takimi osobami zacznij prowadzić osobiste rozmowy i przedstaw im swoją wizję. Wyraź swoje przekonanie do wizji i pasję, ale zachowaj otwartość na uwagi, które mogły umknąć twojej uwadze. Czy wizja do nich trafiła? Czy uważasz, że poniosą ją dalej? Powinienesz założyć, że niektórzy parafianie nie będą chcieli się zaangażować, ale niech Cię to nie zniechęca.

Jakie są inne środki komunikacji w twojej parafii? Jak możesz je wykorzystać celem przekazywania swojej wizji większej liczbie wiernych?

Dzielenie się swoją wizją to kluczowe zadanie lidera, więc pamiętaj, że:

- Wizja musi być przede wszystkim w twoim sercu. Sam powinieneś głosić ją innym
- To ważne, aby przekazać wizję nie tylko intelektualnie, ale także sercem
- Przedstaw wiernym jaką zmianę chcesz osiągnąć: w jaki sposób wizja doprowadzi do realnej zmiany? Jakie będą jej namacalne, pozytywne rezultaty?
- Nie jesteś w stanie dokonać tego w pojedynkę, zatem zwróć się do innych i zaproś ich, aby przyjęli ją jako własną i urzeczywistniali ją wraz z tobą
- Rzeczywistość nie zmienia się z dnia na dzień; zmiana kierunku statku wymaga czasu. Są osoby, które od razu podpiszą się pod wizją. Inni będą potrzebować nieco czasu, a jeszcze inni nigdy nie dadzą się przekonać
- 8% osób uważa się za „pionierów”, dalsze 8% za „osoby, które dają się przekonać na wczesnym etapie”. W większości organizacji 16% osób to z kolei „maruderzy” lub osoby, które opierają się wszelkim zmianom.
- Strategiczny przekaz: Informacje na temat wizji przekazuj na samym początku w trybie „zdradzenia sekretu”. Kim są kluczowe osoby, kluczowe środowiska, kluczowe grupy, z którymi musisz się skontaktować najpierw - a następnie przypominać im o wizji co miesiąc!